

ния за отпуск! – Ето, това е нашата официална „България“!.. За един разсилен или стражар се мисли повече!

А ти добре знаеши, че във всичките несгоди на живота ми, ти си ми единствената радост и утеха и че без тебе изобщо не бих живяла в България (можеш и да се престориши, че не го вярваш!) – и затова никога не трябва да го вземаш върху себе си, когато казвам, че не ми се връща.

А тук наистина е много хубаво! Невъобразимо хубаво!... – Снощи на залез планините горяха в такива едни розови пламъци! – Аз ги гледах докато изгаснаха и мислех за тебе. – Искаше ми се да бъдеш с мене. – „Фикция“ ли? – Мили мой, ако ние с тебе можехме да живеем в една десет пъти по-малка от „тази фикция“, колко щастлива бих била!

Когато ще пътуваш, ако минеш през Любляна, пиши ми, или телеграфирай, но поне един ден да знам по-рано, за да мога да сляза в града и те видя на гарата!

Целувам те Лиза

93.

Пощенска картичка от Карлщайн. Замъкът:

Г-н Иван Бочев

Славянска 13

Sofia

Bulgarie

Карлщайн Замъкът

3.VII. 38

Свършиха се тежките заседания.⁷⁶ Сега сме на екскурзия до този замък. Много ти здраве от 13 век и от четирите жени на Карла. Много сме изморени от конгреса, от банкетите и от пилзенското пиво и пражки парки. Сега ще пия една за твое здраве.

Лиза